

STICHTING WIESJE

Stichting Wiesje bouwt aan zorg voor mensen met dementie in Suriname

NIEUWSBRIEF
APRIL 2010

Stichting Wiesje, Postbus 15762, 1001 NG Amsterdam, giro 2037, tel: 026-3621991 www.wiesje.nl, info@wiesje.nl
Beschermvrouw: Mevrouw L. Venetiaan-Vanenburg

Lieve mensen / Lobi Wan

Afgelopen december is het tien jaar geleden dat ik Stichting Wiesje heb opgericht. Bij die constatering bekwam mij enerzijds een angstig gevoel: mijn droom van toen, een huis voor mensen met dementie, is er nog niet en we zijn al zo lang bezig. Aan de andere kant voel ik me juist zeer gelukkig. Er is toch heel veel gedaan en bereikt voor mensen met dementie in Suriname en de 24-uurs woonzorgvoorziening, ons huis, is nu wel heel dicht bij.

Achteraf is de weg die we als Wiesje gekozen hebben de juiste gebleken. Je kunt niet zomaar een huis gaan bouwen en denken dat je klaar bent. We hebben gekozen voor een gefaseerde aanpak: eerst hebben we een kenniscentrum opgezet en de ziektes dementie en Alzheimer aan de orde gesteld. Vooral bespreekbaar gemaakt, want dat was het niet. We hebben mensen getraind, mantelzorgers

gecoacht, een groots symposium georganiseerd. Het was een heel belangrijke eerste stap. Daarnaast is er al vijf jaar een dagopvangvoorziening waar mensen met dementie liefdevol worden opgevangen en enthousiast deelnemen aan het dagprogramma. Er is al veel bereikt, maar we willen zo graag die laatste stap ook zetten. We willen zo graag het niveau van zorg, vooral voor mensen met dementie, naar een hoger plan brengen. Naar een niveau waar deze mensen recht op hebben. En daarom willen we die 24-uurs woonzorgvoorziening realiseren. De plannen zijn al geschreven, de financiering is nu het belangrijkste nog te realiseren onderdeel. Dat is niet makkelijk, want de volksverzekeringen en ziektekosten-

verzekeringen zoals wij die in Nederland kennen, zijn er niet in Suriname. We werken eraan om ook dat te realiseren, maar we kunnen niet wachten tot het er helemaal is. Daarom gaan we door met fondsenwerven om de bouw van het centrum te financieren en om de startfase van de exploitatie te overbruggen. Met fondsenwerven hadden wij begin 2009 een zware tegenslag te verwerken. Het is ons niet gelukt vanwege de economische omstandigheden om voldoende animo voor de charity brunch te vinden. We hebben de brunch moeten afblazen. Zeer blij waren wij dan ook met het aanbod van de Gemeente Den Haag om een fondsenwervingsactiviteit in het najaar te organiseren. En, lieve mensen, ik ben niet zo

vaak en zo lang sprakeloos geweest als bij het resultaat van die avond. Den Haag organiseerde een geweldig galaspektakel met lekker eten, fantastische entertainment en een prima presentator in de persoon van mijn goede vriend Prem. Het resultaat van die avond, ja houdt u vast, was maar liefst € 113.000! En daarbovenop mocht ik een cheque van € 15.000 in ontvangst nemen van de Seva Network Foundation. Ongelofelijk toch? Gemeente Den Haag, en in het bijzonder mijn goede vriend Rabin Baldewsingh, bijzonder bedankt, bedankt namens de mensen met dementie in Suriname. Wij gaan door met nieuwe energie, want uiteindelijk gaat het er niet om hoe oud je wordt, maar hoe je oud wordt.

Gran Tanyi!
Gerda Havertong,
voorzitter

In Memoriam: Dr. Johan Henri Eliza Ferrier (12 mei 1910 – 04 januari 2010)

En groot mens verwisselt het aardse voor het hemelse. 'Onze vader, grootvader, overgrootvader en betovergrootvader is rustig en vredig teruggekeerd naar het Vaderhuis', zo stond op de rouwkaart. Geheel overeenkomstig zijn levenswandel. Een integere man die boven alle partijen stond. De President heb ik 1975 in Suriname leren kennen. Op zijn uitnodiging mocht ik in het paleis op het Onafhankelijkheidsplein een Anansievoorstelling met congabegeleiding verzorgen. De man, van oorsprong onderwijzer, was zelf een rasverteller. Ik was nerveus en hij genoot zichtbaar. Daarna volgden vele ontmoetingen. Hij heeft ons gelukkig een schitterend boek vol Anansie-Tories nagelaten. Een uniek persoon. Een genie. Hij was in staat met zijn macht anderen ook een machtig gevoel te geven. Hij deelde macht. Eenieder was in zijn beleving voorbeeldig tot anders bewezen was. Op zijn 95ste verjaardag wilde hij geen cadeaus, maar vroeg zijn gasten om een bijdrage voor Stichting Wiesje. Niet minder dan € 1.884,50 werd op onze giro gestort. Wat waren we trots en dankbaar. Oom Johan, zoals hij ook genoemd werd, papsie, papa, pap, padvinder, staatsman, vader des vaderlands, wereldburger der wereldburgers. Noem een predikaat, het past hem. Iemand memoreerde dat hij voor een 99-jarige erbij liep als de beste reclame voor gezondheid. De laatste gouverneur, de eerste president van de Republiek Suriname, de Surinamer aller tijden is gaan rusten. Zijn welverdiende rust.

Gerda Havertong

Nieuws uit Suriname Hij blijft mijn Pa

Dochter Astrid vertelt over haar vader, Wim, één van de cliënten van de dagopvangvoorziening in Paramaribo.

Het is alweer drieënhalf jaar geleden (2006) dat onze Pa, voor de verzorgsters oom Wim, een herseninfarct kreeg. Na onderzoek in het ziekenhuis bleek dat hij meerdere kleine infarcten moet hebben gehad. Ook bleek dat hij aan het dementeren was. Dat proces was al langer bezig, maar het duurde even voordat wij als kinderen, familie en vrienden het herkenden.

Toen volgde de lange acceptatiefase. Als oudste woonde ik bij Pa in huis en merkte kleine vreemde dingen op. Soms lachwekkend, soms gevaarlijk en soms heel vervelend. Vooral als hij geen minuut daarna alles ontkende. Je denkt: wat gebeurt

er? Ik vertelde het aan mijn broer en zus, maar die keken mij ongeloofwaardig aan. Als ze bij Pa navraag deden en hij daarop heel verbaasd en ontkennend reageerde, begon ik aan mijzelf te twijfelen. Op de dag van het infarct en de scan de oude infarcten liet zien, hadden we zekerheid over dat wat we vermoedden. Pa leed aan vasculaire dementie. Toen wisten we ook waarom de dementie zo snel ging. Zodra er een vaatje knapte, was op die plek een stukje van de hersenen dood. Daardoor kreeg hij vaak epileptische aanvallen, die door de neuroloog werden vastgesteld. Hij kreeg goede medicatie die elke maand door de internist en de neuroloog werden aangepast.

Mijn jongere zus (arts) en schoonzus (arts) stelden voor om hem naar de dagopvang van Stichting Wiesje te brengen. Zo gezegd, zo gedaan. Zij is één week lang elke ochtend met Pa

mee geweest voor een paar uurtjes. Daarna ging hij drie keer in de week alleen en nu zit hij er elke dag van 's ochtends kwart over zeven tot 's middags half drie. Er wordt heel veel met de cliënten gedaan. Er is een dagprogramma en aan Pa zien wij dat hij er graag naar toe gaat. De begeleidster van zijn groepje is zeer begaan met zijn lot en ook heel lief voor Pa. Door een goede communicatie met Ruby leren wij veel van elkaar over Pa/ oom Wim.

Thuis hebben we vier verzorgsters die ons bij toerbeurt helpen met de verzorging van Pa. Wij hebben ze zelf getraind en lieten ze allen één weekje meelopen bij Stichting Wiesje. Zo konden ze zien hoe ze met een dementerende om moeten gaan, aangezien er in Suriname nog niet echt wordt ingespeeld op deze ziekte. Zeker in de bejaardentehuizen is men nog niet zover. Een dementerende bejaarde wordt afgewezen, want er is in

de bejaardentehuizen nog geen verzorgingsafdeling die gespecialiseerd is in dementie. Wij juichen het initiatief van Stichting Wiesje toe om naast de dagopvang ook een 24-uurs opvang voor dementerende bejaarden op te zetten.

Zelf hebben we een appartementje voor Pa gebouwd in zijn eigen woonomgeving en ingericht met zijn eigen bekende meubels en foto's. Als de kleinkinderen op bezoek zijn, straalt hij helemaal en leeft hij op. Met hen heeft hij op zijn manier nog wel contact.

Als kinderen hebben we de taken verdeeld en het loopt goed. Wel pijnlijk om je Pa zo te zien. Dit is zijn pad dat hij bewandelt naar het eeuwige leven, naar onze Vader in de hemel. Heel rustig, in zijn eigen leefwereld en met goede zorg en heel veel liefde van onze zijde. Dat heeft hij verdiend, want hij is een geweldige Pa.

Tante Es

Lydia Esser-Sedney doet namens de familie verslag over haar moeder, hoe zij werd opgevangen door Stichting Wiesje.

In januari 2006 ging mijn moeder, door allen daar tante Es genoemd, voor het eerst naar Stichting Wiesje. Ik merkte namelijk dat ze vaak in de war was. Bij het koken liet ze regelmatig het vuur aan staan en liet ze het water uit de kraan lopen, zonder dat zij het in de gaten had. Ze liep weg en ging naar de burens en stuurde zelfs geld naar

hen. Ik werd door de burens aangesproken om het in de gaten te houden. Ma probeerde zelfs 's nachts uit huis te gaan, waardoor ik genoodzaakt was de sleutels van het huis steeds bij mij te houden. U begrijpt dat het voor mij vreselijk moeilijk was rustig aan het werk te zijn. Ik was vaak laat en moest weer vroeg weg. Gewoon omdat ik niet rustig was. Ik vond het vreselijk en wist me geen raad met de situatie.

Op een avond keken wij samen naar de televisie en het spotje van Stichting Wiesje was in beeld. Ma keek er heel belang-

stellend naar. Ik vroeg haar toen of ze wel naar Wiesje zou willen gaan en ze zei: "Ja"! Een wereld ging voor me open. Van een kennis kreeg ik wat informatie en ik maakte contact met het hoofd van Stichting Wiesje. Ik werd door haar uitgenodigd voor een gesprek. Ik mocht alle vragen stellen die ik had, waarop ik ook bevredigende antwoorden kreeg.

Kortom, mijn moeder is er nu al twee jaar. Ze heeft het volkomen naar haar zin. Wiesje is voor mama 'naar het werk gaan'. Het personeel is heel lief voor haar. Ze zijn één grote

familie. De oudjes worden creatief en informatief beziggehouden. Er wordt gezongen en gebeden. Hersengymnastiek vind ik geweldig. Die oude hersenen worden gedwongen om na te denken.

Voor ons als familie is het een hele hulp, omdat ik met een gerust hart naar mijn werk kan gaan en mama kan achterlaten onder de veilige hoede van het personeel van Stichting Wiesje. Het zou wel fijn zijn als ze uiteindelijk hun eigen gebouw hadden. Wiesje ga zo door!

Herleving Kruislandavond in Paramaribo

Op 2 april jongstleden heeft een vijfhonderd koppig publiek een heerlijk nostalgisch avondje beleefd in de Congresshal in Paramaribo: een Kruislandavond. Lydia Emanuels (ja, ons aller Lydia van 'Linda's eerste liefde' en 'Hi Folks' van weleer) was in Suriname en het is traditie geworden dat zij tijdens haar jaarlijkse bezoek hier op verzoek van onze First Lady, Liesbeth Venetiaan, iets doet op een gezellige konmakandra voor senioren burgers.

Dit jaar stelde Lydia voor om een Kruislandavond te doen herleven en de baten te bestemmen voor Huize Wiesje, de organisatie die bouwt aan zorg en opvang van dementerende ouderen. Zoals bekend, is deze stichting opgericht dankzij de ijver, toewijding en inzet van Gerda Havertong en haar familieleden en genoemd naar hun moeder, die op oudere leeftijd aan de ziekte van Alzheimer leed.

Kruislandavonden waren gedurende 25 jaar een echt begrip in de Surinaamse samenleving van toen. Johannes Kruisland, Surnaams cabaretier *avant la lettre*, bracht tussen 1910 en 1936 het publiek in Thalia in vervoering met zijn optredens met humoristische en maatschappijkritische teksten.

Lydia Emanuels en Thea Doelwijt hebben in de jaren zeventig van de vorige eeuw journalistiek onderzoek gedaan naar deze Kruislandavonden. Zij hebben ontdekt dat veel oudere Surinamers van die tijd de liedjes en teksten nog kenden, hoewel Johannes Kruisland toen al veertig jaar dood was. Het Doe Theater onder leiding van Thea heeft in 1977 een paar keer zo'n herleving op de planken gebracht met Henk Tjon als Kruisland.

Toen Lydia het voorstel van zo'n Kruislandavond aan onze First Lady deed, werd die door zoveel geestdrift gegrepen, dat de beide

doortastende vrouwen binnen de kortste tijd alles voor elkaar hadden. Er werd driftig gebeld om sponsors en artiesten te zoeken en van alle kanten kregen ze spontaan en gratis medewerking. De zaal, de belichting, radio en televisie, het geluid, Anton Rustwijk en zijn combo Los Caballeros voor de muzikale begeleiding, versterkt met zangeres Carla Bakboord: iedereen was bereid zich in te zetten voor het goede doel. Binnen enkele dagen was alles in orde en het geheel paste goed in het kader van het Fonds voor Sociale Activiteiten waarvan mevrouw Venetiaan de Beschermvrouwe is. Er werd aan het publiek geen toegangsprijs

gevraagd, maar wel een vrijwillige bijdrage. Met Lydia op het podium, Anton Rustwijk, René Sammi, Franklin Peroti en Carla met gitaren en als achtergrondzangers, Werner Duttenhofer als MC, liep alles gesmeerd. Kruislands liedjes, Kruislands teksten, Lydia's professionele informatie over het leven en werk van onze eerste cabaretier, fragmenten waarin zijn kinderen herinneringen ophaalden aan hun vader en niet te vergeten de delen waarbij oude mensen in de straten van het Paramaribo van 1971 spontaan liedjes van Kruisje zongen: dat alles werd verwerkt tot een vrolijke, leerzame show. De aanwezigen in de Congresshal heb-

ben gelachen, gejuicht en geapplaudisseerd. Kortom, ze hebben genoten!

In de zaal waren er hoogstens twee of drie mensen (negentigplussers) die Kruisland zelf hebben meegemaakt en toch zong iedereen naar hartenlust mee, terwijl vele jongeren van mening waren dat de teksten ook vandaag nog actueel zijn.

Opgevrolijkt en tevreden gingen men naar huis en Liesbeth Venetiaan was helemaal gelukkig omdat ze namens allen die hebben meegewerkt een bedrag van drieduizend euro kon schenken aan Huize Wiesje! Een mooie avond. Een prachtig initiatief! Dank je Lydia! Gran Tangi!

Cynthia McLeod
Paramaribo, juni 2009

Baten- en lastenoverzicht 2008

In 2008 zijn de inkomsten uit (particuliere) donaties toegenomen, vooral de donaties ontvangen in Suriname (€ 13.294 in 2008). De netto opbrengsten van de brunch zijn lager dan de opbrengsten van het lustrumgala in 2007. Dit was overigens verwacht, aangezien het gala een veel grootsere opzette. In 2008 is voor de laatste maal een bijdrage ontvangen van Stichting DOEN ten behoeve van de dagopvangvoorziening.

Het kenniscentrum heeft in 2008 een programma voor scholing en deskundigheidsbevordering verzorgd. Circa honderd mensen hebben hieraan deelgenomen. Het cursusmateriaal was verzorgd door SVOZ uit Utrecht. Daarnaast zijn politiemensen getraind over medische basiskennis bij dementie, agressie en probleemgedrag. De dagopvang heeft dagelijks gemiddeld twintig mensen opgevangen. In 2008 is een kwaliteitsverbeteringstraject uitgevoerd met ondersteuning van deskundigen uit Nederland.

Personeel is verder geschoold en er zijn cliëntendossiers met zorgleefplannen en cliëntenbesprekingen ingevoerd.

De kosten van eigen fondsenwerving ten opzichte van de baten eigen fondsenwerving bedroegen in 2008 8% (2007 11%). Dit is ruim onder het maximum van 25% conform de eisen van het CBF.

Van het overschot is € 78.000 toegevoegd aan de bestemmingsreserve en het bestemmingsfonds derde fase (woonzorgvoorziening). De bestemmingsreserve en het bestemmingsfonds voor de der-

de fase zijn bedoeld voor de financiering van de bouw van het woonzorgcentrum en bedraagt eind 2008 € 178.000. Het restant van het overschot is toegevoegd aan de continuïteitsreserve, bedoeld om ten minste de eerste drie jaren exploitatie te kunnen dragen. De reserve bedraagt eind 2008 € 294.000. Beide reserves zijn overigens nog niet voldoende gevuld om onze doelstellingen te kunnen waarmaken. Er zal ook in de komende jaren nog hard gewerkt moeten worden aan het verkrijgen van aanvullende fondsen.

	2008	2007
baten	€	€
donaties en giften	33.293	29.664
brunch/gala	52.435	71.071
acties van derden	32.000	35.429
subsidies	-	2.068
overige baten	11.302	8.266
	129.030	146.498
lasten	€	€
kenniscentrum	14.533	10.541
dagopvang	21.043	24.793
kosten werving	1.090	2.921
beheer en admin	2.824	10.636
	39.490	
overschot	89.540	146.498

Wiesje-Gala 2009 een daverend succes Gemeente Den Haag haalt € 113.000 op voor Stichting Wiesje

Zaterdagavond, 14 november 2009. Meer dan vierhonderd in avondjurk of smoking geklede dames en heren verzamelen zich in het Atrium van het Stadhuis in Den Haag voor een spetterend galadiner ter ere van tien jaar Stichting Wiesje. De avond is georganiseerd door Stichting Federatie EEKTA, een federatie van Hindoestaanse sociaal-culturele en religieuze organisaties. We worden ontvangen door een erehaag van jonge Hindoestanen, mannen en vrouwen in prachtige gewaden. Na een welkomstdrankje mogen we naar binnen om te genieten van de in het wit gedekte tafels, lekker eten en veel dans en muziek. Wethouder Rabin Baldewsingh doet als initiatiefnemer van deze avond de aftrap. Met veel enthousiasme spreekt hij over Wiesje en – natuurlijk – over zijn mooie stad Den Haag. Dan is Gerda aan het woord. Op ontroerende wijze vertelt ze over haar moeder Wiesje, die langzaam maar zeker haar

wereld kwijtraakte. En hoe belangrijk het is dat mensen met dementie liefdevolle en professionele zorg krijgen. De zaal is muisstil. Vervolgens betreedt presentator Prem Radhakishun energiek het podium en nodigt ons uit om aan de Baka Bana met pinda-saus te beginnen. Daarna wisselen de optredens elkaar in hoog tempo af. Denise Jannah bezingt onze 'Wonderful World'. Haar 'Never Go Away' zorgt voor kippenvel. Twee Hindoestaanse zusjes in kleurrijke kleding laten ons genieten van prachtige dansen. De Trindiaanse Chutney zangeres Droptee zweept de zaal met haar ritmische klanken zo op, dat de wethouder en diverse andere mannen uit hun stoelen opspringen en op het podium hun dansen vertonen. Het is niet gemakkelijk om je aandacht te verdelen tussen de Surinaamse Nasi, Hindoestaanse Biryani en Pom met Kipfilet en alles wat zich op het podium afspeelt. Tussendoor biedt Sheela Khoesial van Seva Network Foundation Stichting Wiesje een cheque aan van maar liefst € 15.000. Ook de loten worden goed verkocht. Geen wonder, want er zijn mooie prijzen te winnen, waaronder een Caraïbisch/Surinaams/Hindoestaans muziekoptreden van de band LEXES en een diner voor tien personen met wethouder Baldewsingh als gastheer/kok.

Wanneer de opbrengst van de avond bekend wordt gemaakt: € 112.810, dan houdt Gerda het niet meer droog. Met een diepe buiging bedankt ze alle vrijwilligers en de gasten die zo gul voor Wiesje zijn geweest. Na gespeelde tegenzin komt Prem zijn belofte na om voor het publiek te dansen, omdat alle loten verkocht zijn. Vooraf

wordt zijn dans geveild, wat nog eens € 250 extra opbrengt. De avond is dan nog lang niet afgelopen. Prachtig uitgedoste danseressen swingen de zaal in en het podium op, en nemen ons na hun optreden al dansend mee voor de afterparty op de swingende klanken van LEXES. Een avond om niet gauw te vergeten!

Mededelingen en kalender

Brunch 2010

Op 25 april 2010 zal wederom de inmiddels bekende en sfeervolle charity brunch plaatsvinden. Er zijn nog plaatsen beschikbaar. Wilt u of uw bedrijf deelnemen? Aanmelden bij voorkeur via e-mail op info@wiesje.nl.

CBF certificaat voor kleine goede doelen

Afgelopen jaar heeft Stichting Wiesje het CBF keurmerk voor kleine goede doelen ontvangen. Hvn toezicht plaatsvindt op het bestuur, beleid, bestedingen, fondsenwerving en verslaglegging, een soort bewijs van goed gedrag waarmee donateurs erop kunnen vertrouwen dat hun donatie conform de doelstelling besteed wordt. Meer informatie over dit keurmerk kunt u vinden op www.cbf.nl.

Pel worden?

Voor € 5,- per maand bent u Pel (donateur) van Wiesje en draagt u bij aan het realiseren van onze plannen. Iedere nieuwe vaste Pel (donateur) krijgt gratis een cd 'Gerda zingt voor Wiesje', liedjes gezongen en een Anansi Tory verteld door Gerda Havertong. Wilt u ons steunen? Vraag de machtigingskaart aan via e-mail info@wiesje.nl. U kunt ook een briefje sturen naar Stichting Wiesje, Postbus 15762, 1001 NG Amsterdam.

In het Zonnetje!

Graag wil Stichting Wiesje de volgende pels bijzonder bedanken voor hun royale bijdrage in het afgelopen jaar: Nel Dahlberg € 2250; Rozenhof, Rotterdam € 3000; Advocatenkantoor Jap A Joe, Utrecht € 500; ASN Foundation, Den Haag € 1000; Groningen Congres Bureau – team 290 € 652; E. Zandstuve, Den Ham, 25 jarig jubileum € 500; C. Speelman € 600; Cees Mulder, promotie € 1355.

BESTUUR STICHTING WIESJE

Gerda Havertong, Theo van der Voordt, Willem Augustinus, Aly Wolsink, Ed Cools, Marc Wortmann, Kenneth Zandvliet

BESTUUR STICHTING WIESJE SURINAME

Stanley Franker, Eddy Wijngaarde, Joyce van den Boogaard, Woodrow van Ommeren

COMITÉ VAN AANBEVELING

D. Alkema, Drs. H.A.R. Baal, Drs. G.J. Cerfontaine, Mw. N. Cooman, Drs. N. Dahlberg, Prof.Dr.

Heymans, Drs. Th. Hiemke, Mw. D. Jannah, Prof.Dr. H. Lamur, P. de Leeuw, Drs. J. van Lith de Jeude, Dr. B. Miessen, Mr. P. Nouwen, Drs. R. Rahman, Mr. A. Ruys, Mr. Humberto Tan, Ir. G.R. Wawoe, A. Westerlaken, Mr. H. Wiegel

DEZE NIEUWSBRIEF IS KOSTELOOS GEPRODUCEERD DOOR SPRINGER UITGEVERIJ / BOHN STAFLEU VAN LOGHUM TE HOUTEN. DE NIEUWSBRIEF VERSCHIJNT TWEEAAL PER JAAR